РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

2 септември 2010 година *

По дело C-290/07 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 14 юни 2007 г.,

Европейска комисия, за която се явява г-н J. Flett, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Scott SA, установено в Saint Cloud (Франция), за което се явяват г-н J. Lever, QC (Queen's Counsel), г-н R. Griffith и M. Papadakis, solicitors, както и от г-н P. Gardner и G. Peretz, barristers, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

* Език на производството: английски.

подпомаган от:

Департамент Лоаре, за който се явява адв. A. Carnelutti, avocat,

встъпила страна в производството по обжалване,

Френска република, за която се явяват г-н G. de Bergues, S. Seam и F. Million, в качеството на представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н E. Levits (докладчик), г-н J.-J. Kasel, г-н M. Safjan и г-жа M. Berger, съдии

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,
секретар: г-н K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 17 декември 2009 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 23 февруари 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Комисията на Европейските общности иска да се отмени Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности [понастоящем „Общ съд на Европейския съюз“] от 29 март 2007 г. по дело Scott/Комисия (T-366/00, Сборник, стр. II-797, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отменя член 2 от Решение 2002/14/ЕО на Комисията от 12 юли 2000 година относно държавната помощ, приведена в действие от Франция в полза на Scott Paper SA/Kimberly-Clark (ОВ L 12, стр. 1, наричано по-нататък „спорното решение“), доколкото се отнася до помощта, предоставена под формата на преференциална цена на благоустроена земя.

Правна уредба

2 По смисъла на съображение 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагане на член [88 ЕО] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) по същество той цели да кодифицира и да утвърди постоянната практика на Комисията при прилагането на член 88 ЕО в съответствие с практиката на Съда.

3 Член 6, параграф 1 от този Регламент уточнява, че решението за започване на официална процедура по разследване на нови помощи, за които е направено уведомление, „призовава съответната държава членка и другите заинтересовани страни да представят коментари в рамките на предписан срок, който обикновено не надхвърля един месец“ и който може да бъде удължен само в определени надлежно обосновани случаи.

4 Член 10, параграф 3 от Регламент№ 659/1999 посочва:

„Когато, въпреки напомнянето […] съответната държава членка не предостави исканата информация в рамките на срока, предписан от Комисията, или когато предостави непълна информация, Комисията с решение изисква информацията да бъде предоставена […]“.

Обстоятелствата в основата на спора

5 Scott Paper Company е американско дружество, което произвежда хартия за санитарна и домакинска употреба. С цел изграждане на завод за производство във

Франция, Bouton Brochard Scott SA, в чиито права встъпва Scott SA (наричано по-нататък „Scott“), френското дъщерно дружество на американското дружество, департамент Лоаре и град Орлеан, съгласно Спогодбата от 12 септември 1987 г., поверяват извършването на всички изисквани проучвания и дейности за благоустрояването на земята, необходима за това изграждане, чиято приблизителна площ е 68 хектара, на Société d'économie mixte pour l'équipement du Лоаре (наричано по-нататък „Sempel“).

6 Град Орлеан прехвърля на Sempel за символичната сума от един франк тази земя, която самият той преди това е придобил в резултат на три сделки, а именно: през 1975 г. — 30 хектара, през 1984 г. — 32,5 хектара и през 1987 г. — 5,5 хектара. Град Орлеан и департамент Лоаре поемат задължението да финансират разходите за благоустрояване на терена в размер на 80 милиона FRF [френски франка].

7 В края на 1987 г. Sempel продава на Scott част от благоустроената земя, а именно 48 хектара от наличните 68 хектара, за сумата от 31 милиона FRF, или приблизително 4,7 милиона евро, в съответствие със споразумението от 31 август 1987 г., сключено между град Орлеан, департамент Лоаре и Scott (наричано по-нататък „Споразумението Scott“).

8 Комисията не е уведомена за тази продажба, както изискват правилата за държавните помощи.

9 През януари 1996 г. акциите на Scott са закупени от предприятието Kimberly-Clark Corp. (наричано по-нататък „KC“). През януари 1998 г. последното обявява закриването на завода. През юни 1998 г. активите на завода, а именно земята и подобренията върху нея, са закупени от Procter & Gamble (наричано по-нататък „P & G“).

10 След доклада на Френската сметна палата за 1996 г., в който се коментира прехвърлянето на земята на Scott, Комисията е сезирана с жалба. През май 1998 г. последната решава да започне предвидената в член 88, параграф 2 ЕО процедура, в резултат на която е прието спорното решение.

11 Измененият с коригендум от 2 март 2001 г. вариант на това решение обявява за несъвместима с общия пазар държавната помощ под формата на преференциална продажна цена на земя с площ от 48 хектара, оценена на стойност 39,588 милиона FRF, т.е. приблизително 6,03 милиона евро, или като актуализирана стойност — 80,77 милиона FRF, т.е. 12,3 милиона евро, и под формата на преференциална тарифа на таксата за отвеждане на отпадъчни води, приведена в действие в полза на Scott, стойността на която трябва да бъде определена от френските власти. Член 2 от посоченото решение налага възстановяването на вече платените незаконосъобразно на това основание суми.

Процедурата пред Комисията

12 Между месец януари 1997 г. и месец април 1998 г. Комисията отправя до френските власти различни искания за информация, на които те отговарят частично.

13 На 20 май 1998 г. Комисията решава да започне предвидената в член 88, параграф 2, ЕО процедура и уведомява за това френските власти с писмо от 10 юли 1998 г. Това решение, публикувано в *Официален вестник на Европейските общности* от 30 септември 1998 г. (ОВ C 301, стр. 4), дава на заинтересованите страни срок от един месец, считано от публикуването му, да представят коментарите си.

14 Scott и френските власти представят своите коментари на Комисията съответно на 23 и 25 ноември 1998 г.

15 Тъй като отправените до френските власти искания за допълнителна информация с цел установяване на пазарната стойност на спорната земя са удовлетворени само частично, на 8 юли 1999 г. в приложение на член 10, параграф 3 от Регламент № 659/1999 Комисията изисква да ѝ бъдат предоставени „всички документи, информация и данни, необходими за преценката на елементите на помощта и на съвместимостта на мерките в полза [на Scott]“. Освен това в разпореждането са посочени конкретни документи и информация. На 15 октомври 1999 г. френските власти отговарят на това искане само частично.

16 След проведено на 7 декември 1999 г. събрание на представители на Комисията и на френското правителство, придружени от представители на Scott, Комисията разрешава предоставянето на нова информация за спорната помощ да се извърши до края на 1999 г.

17 В отговор на тази покана на 24 декември 1999 г. Scott изпраща на Комисията писмо, съдържащо определена допълнителна информация (наричано по-нататък „писмото на Scott“), а от своя страна, с писма от 7 януари 2000 г. и 21 февруари 2000 г. френските власти предоставят сходна информация.

18 На 12 януари и 22 февруари 2000 г. Комисията уведомява Scott, че не може да приложи към преписката допълнителните коментари, съдържащи се в писмото му от 24 декември 1999 г.

19 Комисията приема спорното решение въз основа на цялата информация и всички доказателства, с които разполага.

20 След като в съображение 29 от посоченото решение констатира, че спорната земя не е продадена на Scott в рамките на безусловна тръжна процедура, нито е била оценена от независим експерт, и като подчертава неколкократно, по-специално в съображения 31, 32, 97, 160, 166 и 168 на същото решение, че опитите ѝ да получи от френските власти пълна информация, която да ѝ позволи да разгледа спорното решение, са останали безрезултатни, Комисията определя размера на незаконосъобразната помощ, която следва да се възстанови.

21 За тази цел тя сравнява пазарната цена на подобна земя с реално платената от Scott цена.

22 За да определи каква би могла да бъде през 1987 г. пазарната цена на спорната земя, Комисията взема предвид разходите, направени от град Орлеан за придобиване на посочената земя и за извършване на необходимото за изграждането на завода на Scott благоустрояване.

23 Що се отнася до неблагоустроената земя, Комисията се основава на средната цена, платена от град Орлеан за трите сделки за придобиване на земите, част от които са въпросните 48 хектара спорна земя, извършени между 1975 г. до 1987 г., или 10,9 милиона FRF. Тази стойност е потвърдена от текста на протокола от заседанието на общинския съвет на град Орлеан от 27 май 1994 г. и отговаря приблизително на оценката, посочена от френските власти в писмата им от 17 март и 29 май 1997 г., както е видно от съображение 15 на мотивите на спорното решение.

24 Що се отнася до извършените върху спорната земя подобрения, Комисията приема разходите, направени от Sempel, както следват от неговия ликвидационен баланс, а именно 140,4 милиона FRF, видно от съображение 19 от мотивите на посоченото решение.

25 Следа като от тази сума приспада по-специално разходите на Sempel за заеми, както и цената от 31 милиона FRF, платена от Scott за спорната земя, Комисията изчислява, че размерът на предоставената на Scott държавна помощ е 39,588 милиона FRF.

26 При тези обстоятелства разпоредителната част на спорното решение гласи следното:

„Член 1

Държавната помощ под формата на преференциална цена за земя и преференциална тарифа за таксата за отвеждане на отпадъчни води, приведена в действие от Франция в полза на Scott, която, що се отнася до преференциалната цена на земята, е в размер на 39,58 милиона FRF (6,03 милиона евро), или като актуализирана стойност — 80,77 милиона FRF (12,3 милиона евро), а относно второто предимство възлиза на сума, която трябва да бъде определена от френските власти в съответствие с установения от Комисията метод за изчисление, е несъвместима с общия пазар.

Член 2

1. Франция взима всички необходими мерки, за да възстанови от получателя посочената в член 1 и вече предоставена му незаконосъобразно помощ.

2. Възстановяването се извършва без забавяне съгласно процедурите по националното право, при положение че те допускат незабавното и ефективно изпълнение на настоящото решение. Помощта, която следва да бъде възстановена, включва лихвата, считано от датата, на която тази помощ е предоставена на разположение на получателя, до датата на възстановяването ѝ. Лихвата се изчислява въз основа на референтния процент, използван за изчисляването на субсидията, еквивалентна на регионална помощ.

Член 3

Франция уведомява Комисията в срок от два месеца, считано от датата на уведомяване за настоящото решение, за приетите мерки за съобразяване с него.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Френската република."[неофициален превод].

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

27 В подкрепа на жалбата си за частична отмяна на спорното решение Scott изтъква четири правни основания, изведени по-специално от съществените процесуални нарушения в това решение, поради това че Комисията не взела предвид определена информация и документи, предоставени от Scott преди изтичането на срока, предвиден в решението за започване на процедурата по разследване. По-нататък, в четвъртото си правно основание Scott поддържа, че Комисията е допуснала различни грешки в преценката при определянето на размера

на помощта, в частност при разбивката на платените от Scott за спорната земя 31 милиона FRF.

28 Комисията иска жалбата да бъде отхвърлена изцяло, но наред с това в писмената си защита се съгласява, че е допуснала грешка, като е приела, че платената от Scott сума от 31 милиона FRF е послужила за придобиването на парцел от 68 хектара, а не за спорната земя. Поради това на 21 март 2001 г. тя коригира спорното решение и така намалява размера на помощта, която следва да бъде възстановена.

29 В самото начало Общият съд анализа въпроса за оспорената от Комисията допустимост на четири доказателства, приложени от Scott към жалбата му. В това отношение в точка 44 от обжалваното съдебно решение Общият съд уточнява, че посочените доказателства са приложени основателно към жалбата в първоинстанционното производство и поради това са част от преписката пред Общия съд. Следователно той приема, че тяхната допустимост не е под въпрос. Общият съд уточнява, че Комисията всъщност е оспорила факта, че тези доказателства са взети предвид при преценката на законосъобразността на спорното решение, доколкото те не са били част от преписката на Комисията в хода на административната процедура.

30 След като се произнася по три от тези доказателства, като приема доводите на Комисията за първите две и отхвърля възражението за недопустимост за третото доказателство, Общият съд постановява, че Комисията неправилно е отказала да приложи към преписката писмото на Scott.

31 В частност Общият съд подчертава в точки 58—61 от обжалваното съдебно решение, че предвид обстоятелствата в конкретния случай и факта, че Комисията е приела сходната информация, съдържаща се в писмата на френските власти от 7 януари и 21 февруари 2000 г., тя е трябвало да вземе предвид и информацията от писмото на Scott.

32 Следователно в точка 63 от обжалваното съдебно решение приема, че Scott може да се позовава на това писмо, за да оспори законосъобразността на спорното решение. На това основание Общият съд разглежда направо четвъртото правно основание за отмяна, свързано с грешки в преценката при оценяването на спорната помощ.

33 В това отношение Общият съд излага съображенията си на три етапа.

34 На първо място той отбелязва грешки в метода на изчисление, допуснати от Комисията, както и неточности в данните, които тя е възприела за своите оценки.

35 По-специално Общият съд подчертава, че като избира метода на разходите за оценка на пазарната стойност на спорната земя, Комисията е допуснала грешки както при избора на този метод, така и при прилагането му.

36 Така, от една страна, в точка 106 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че Комисията се е основала на вторична или непряка информация, като е избрала метода на разходите за придобиване, за да установи стойността на неблагоустроената спорна земя.

37 От друга страна, в точки 110 и 111 от обжалваното съдебно решение той приема, че Комисията е допуснала грешка в изчислението при определяне на цената, по която град Орлеан е придобил спорната земя, в резултат на която стойността на неблагоустроената спорна земя се доближава до изчисленията на френските власти в хода на административната процедура, както се посочва в съображение 15 от мотивите на спорното решение. В точка 111 от обжалваното съдебно решение Общия съд постановява, че тази грешка, макар да е в полза на Scott, не я извинява. Впрочем без тази грешка Комисията вероятно щеше да забележи,

че данните от протокола от заседанието на общинския съвет на град Орлеан от 27 май 1994 г. не потвърждават непременно оценките ѝ.

38 Освен това в точки 114—119 от посоченото решение Общият съд постановява, че използваните от Комисията данни са неточни. Така, тъй като прехвърлената на Scott земя е закупена от местните френски власти на три етапа в периода между 1975 г. и 1984 г., Комисията не може да използва средната цена на тези сделки като основа при оценяване на пазарната стойност на неблагоустроената спорна земя през 1987 г.

39 По същия начин, що се отнася до оценката на стойността на подобренията върху спорната земя, в точки 120—122 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва признаци, които е трябвало да възбудят у Комисията съмнение относно надеждността на възприетия от нея в това отношение метод, а именно направените от Sempel разходи за изграждане на посочените подобрения. В частност той подчертава, че Комисията не е отчела разликата между площта на завода, който предстои да бъде построен, както е посочен в Споразумението Scott, и площта на действително построения завод, посочен в протокола от заседанието на общинския съвет на град Орлеан от 27 май 1994 г. Не е била взета предвид и разликата между разходите за работите, които е трябвало да се извършат, както следва от Споразумението Scott, и разходите за работите, фигуриращи в ликвидационния баланс на Sempel. Общият съд счита, че Комисията е трябвало поне да разпита Scott относно така установените разлики.

40 На второ място, Общият съд приема, че ако Комисията бе отчела надлежно информацията и оценките, съдържащи се в писмото на Scott и в поредицата коментари на френските власти, тя щеше да забележи съществените разлики, що се отнася до оценката на пазарната стойност на спорната земя. В точки 137 и 138 от обжалваното съдебно решение той обаче подчертава, че при такива съмнения Комисията непременно е трябвало използва други средства за оценяване, като например становището на независим експерт, за да определи пазарната стойност на спорната земя или поне да поиска повече информация

от Scott и от френските власти за оценките, на които те се позовават в своите коментари.

41 На трето място, Общият съд постановява, че Комисията не може да се позовава на правото си да приеме решение в областта на държавната помощ въз основа единствено на наличните доказателства, когато вследствие на разпореждане за предоставяне на информация съответната държава членка не е доказала, че съ-трудничи в необходимата степен.

42 Въз основа на тези съображения, изложени в три части, Общият съд заключава, че със спорното решение Комисията не е изпълнила задължението си да проведе надлежно фазата на разследването, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО, и следователно уважава четвъртото правно основание на жалбата. В резултат на това, без да разглежда другите три правни основания, Общият съд отменя член 2 от спорното решение.

Искания на страните

43 С жалбата си Комисията иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение и да се произнесе по въпросите в жалбата или за всеки въпрос, за който счете, че фазата на производството по спора не позволява Съдът да постанови решение по същество, да върне делото за произнасяне от Общия съд,

— да осъди Scott освен направените от него разноски да понесе разноските, направени от Комисията както пред Общия съд, така и в пред Съда,

— да осъди Френската република да понесе разноските, направени от нея както пред Общия съд, така и пред Съда.

44 Scott иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Комисията да заплати разноските по обжалването.

45 Департамент Лоаре, който с определение на председателя на Съда от 17 юли 2008 г. е допуснат да встъпи в подкрепа на исканията на Scott, иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

По жалбата

46 Изтъкнатите от Комисията правни основания в подкрепа на жалбата ѝ са насочени по-специално срещу отделните части на съображенията на Общия съд в обжалваното съдебно решение.

47 Така, в частност, деветото до дванадесетото правно основание, които следва да бъдат разгледани на първо място, са насочени срещу първата част от съображенията на Общия съд.

По деветото до дванадесетото правно основание, изведени по същество от твърдението, че Общият съд е превишил правомощията си при упражнявания от него съдебен контрол

Доводи на страните

48 В деветото си правно основание Комисията твърди, че Общият съд, по-специално в точки 105—108 от обжалваното съдебно решение, постановил, че за да оцени стойността на спорната земя и на извършените върху нея подобрения, Комисията неправилно използвала метода на разходите, направени от френските власти, и следователно не е изпълнила задължението си да разгледа надлежно и безпристрастно фактите по настоящия случай.

49 Тъй като обаче към датата на предоставяне на спорната помощ липсвала каквато и да е оценка на тази помощ или организиране на открит търг, използването на този метод било обосновано.

50 В това отношение, от една страна, Комисията разполагала с широко право на преценка при избора на метода за оценка на стойността на земята и подобренията върху нея.

51 От друга страна, методът на разходите бил особено подходящ за сделката, състояща се в продажба на земя, благоустроена в съответствие с нуждите на получателя.

52 По този начин Общият съд налагал на Комисията задължение да поиска допълнителна информация от френските власти и Scott или още да прибегне до външен експерт, при положение че тя все пак е имала право да използва метода на разходите, както следва от известието на Комисията относно елементите на държавна помощ при продажба на земя и сгради от публични органи (ОВ, C 209, стр. 3).

53 Накрая, противно на постановеното от Общия съд в точка 139 от обжалваното съдебно решение, Комисията не е имала никакво основание да отдава предпочитание на цената на спорната земя, по която е извършена продажбата между Scott/Kimberly и P & G през 1998 г., за да определи стойността, която имотът би имал единадесет години по-рано.

54 Scott твърди, че възраженията на Комисията се основават на неразбиране на обжалваното съдебно решение. Така Общият съд упреквал Комисията не затова че се е основала на метода на разходите, а затова че не е разгледала други методи за оценка на стойността на спорната земя.

55 Департамент Лоаре подчертава, че Комисията е трябвало да провери всички методи за оценка на стойността на спорната земя и да приеме най-надеждния от тях. Възприетият от Комисията метод на разходите обаче бил само помощен по отношение на преките методи за оценка.

56 Що се отнася до десетото правно основание на жалбата, Комисията подчертава, че тя се е основала на оценка на стойността на разглеждания имот, която била най-изгодната за Scott. Освен това, и противно на приетото от Общия съд, тя не била длъжна да изяснява съществуващата разлика между разходите, както следват от счетоводните сметки на Sempel, и размера, уговорен в Споразумението Scott.

57 В това отношение Scott възразява, че Общият съд само постановява, че Комисията не може да приема направените от Sempel разходи като база за оценяване на пазарната стойност на направените върху спорната земя подобрения.

58 Що се отнася до единадесетото правно основание на жалбата, Комисията критикува Общия съд, че в точка 118 от обжалваното съдебно решение е приел, че протоколът от заседанието на общинския съвет на град Орлеан от 27 май 1994 г. съдържа само кратко резюме относно разходите за неблагоустроената земя без подробни разяснения. По този начин Общият съд превишавал своите правомощия за контрол в област, в която Комисията разполагала с широко право на преценка.

59 Обратно, Scott изтъква, че позоваванията на решенията на общинския съвет на град Орлеан, направени от Комисията в нейната жалба, са неправилни предвид представените от самата Комисия приложения. Scott заключава, че при това положение посоченото доказателство следва да се отхвърли.

60 Що се отнася до дванадесетото правно основание, Комисията подчертава, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, когато в точка 125 от обжалваното съдебно решение приема, че тя е трябвало да вземе предвид оценката на стойността на неблагоустроената спорна земя, установена в извършената през 1993 г. от френските органи данъчна проверка. По този начин Общият съд надхвърлял обхвата на своите правомощия.

61 Scott подчертава, че по-уместно би било да се използва оценката на спорната земя, направена от френските данъчни органи, отколкото метода на разходите.

Съображения на Съда

62 В самото начало следва да се напомни, че въпросът дали Общият съд е имал основание да направи извод от фактите, които трябва да прецени, дали е налице неизпълнение от страна на общностните институции на задължението им за полагане на дължимата грижа, представлява правен въпрос, който подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (вж. Решение от 3 септември 2009 г. по дело Moser Baer India/Съвет, C-535/06 P, Сборник, стр. I-7051, точка 34).

63 Следователно са допустими правните основания, с които Комисията иска такава преценка.

64 По повод основателността на тези правни основания следва да се приеме, че когато става дума за областта на държавните помощи, макар Комисията да разполага с широко право на преценка, чието упражняване включва оценки от икономически характер, които трябва да се извършат в контекста на Европейския съюз, това не означава, че съдът на Съюза трябва да се въздържа да проверява направеното от Комисията тълкуване на данните от икономическо естество.

65 Всъщност според съдебната практика на Съда съдът на Съюза по-специално трябва не само да провери дали представените доказателства установяват действителното положение и дали същите са достоверни и съгласувани, но също да провери дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и това дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения (Решение от 15 февруари 2005 г. по дело Комисията/Tetra Laval, C-12/03 P, Recueil, стр. I-987, точка 39).

66 При все това в рамките на този контрол съдът на Съюза не може да замести преценката на Комисията със своята икономическа преценка (Решение от 22 ноември 2007 г. по дело Испания и Комисия/Lenzing, C-525/04 P, Сборник,

стр. I-9947, точка 57). Всъщност юрисдикциите на Съюза упражняват върху направените от Комисията сложни икономически преценки ограничен контрол, който по необходимост се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт (вж. Решение от 6 октомври 2009 г. по дело GlaxoSmithKline Services и др./Комисия и др., C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P и C-519/06 P, Сборник, стр. I-9291, точка 163).

67 От деветото до дванадесетото правно основание на жалбата — в които Комисията твърди, че Общият съд е превишил своите съдебни правомощия, като е постановил, че Комисията не е изпълнила задължението си да положи дължимата грижа, за да определи пазарната стойност на спорната земя и следователно размера на спорната държавна помощ — следва да се разгледат предвид посочените критерии, свързани с обхвата на нивото на контрол, признат на съда на Съюза от съдебната практика. В това отношение деветото и десетото правно основание се отнасят до оценката на стойността на подобренията, направени върху спорната земя, а единадесетото и дванадесетото правно основание засягат оценката на земята.

– Относно избора на метода на разходите и оценката на пазарната стойност на неблагоустроената спорна земя

68 В самото начало и както напомня генералният адвокат в точки 138 и 139 от заключението си, за да определи дали продажбата на земя от публичен орган на частноправен субект представлява държавна помощ, Комисията трябва да приложи критерия за частния инвеститор в условията на пазарна икономика, за да установи дали цената, платена от предполагаемия получател на помощта, съвпада с цената, която един частен инвеститор, действащ в нормални условия на конкуренция, би могъл да определи. Като цяло използването на този критерий предполага Комисията да извърши сложна икономическа преценка (вж. в този смисъл Решение от 29 февруари 1996 г. по дело Белгия/Комисия, C-56/93, Recueil,

стр. I-723, точки 10 и 11, както и Решение от 8 май 2003 г. по дело Italie и SIM 2 Multimedia/Комисия, C-328/99 и C-399/00, Recueil, стр. I-4035, точки 38 и 39).

69 В случая е безспорно, че Комисията е трябвало да оцени пазарната стойност на земя, продадена през 1987 г., или тринадесет години след като спорната продажба се е състояла.

70 Освен това е безспорно, че за продажбата на спорната земя на Scott нито се е провела безусловна тръжна процедура, нито е извършена оценка от независим експерт. Следователно, както отбелязва Общият съд в точка 96 от обжалваното съдебно решение, при това положение задачата на Комисията е сложна и би могла да доведе само до приблизително оценяване на пазарната стойност на спорната земя.

71 За да достигне до оценка на стойността на спорната земята, както и на извършените подобрения и така да определи размера на въпросната помощ, Комисията се е основала на разходите за придобиване и благоустрояване на посочената спорна земя.

72 Макар да е вярно, че както следва от известието на Комисията относно елементите на държавна помощ при продажба на земя и сгради от публични органи, използването на независима експертиза е метод, чрез който се получава оценка на пазарната стойност на земя, това не променя факта, че Общият съд е превишил пределите на съдебния си контрол, тъй като е приел само, че като е предпочела метода на разходите, Комисията не е изпълнила задължението си да положи дължимата грижа, без да доказва, че информацията, която по този начин не е взела предвид, би могла да доведе до различна преценка, що се отнася до оценката на размера на помощта. Освен това Общият съд не е установил никаква явна грешка в преценката.

73 Като прилага този метод обаче Комисията достига до пазарна стойност на неблагоустроената спорна земя, а именно 10,9 милиона FRF, която, от една страна, съответства приблизително на информацията от френските власти, представена в хода на административната процедура, и от друга страна, се потвърждава от протокола от заседанието на общинския съвет на град Орлеан от 27 май 1994 г.

74 В това отношение трябва да се подчертае, че ключовият елемент, на който се основава Комисията в този протокол, може да бъде ясно идентифициран. Всъщност там се посочва оценка на стойността на неблагоустроената спорна земя по време на продажбата ѝ на Scott. Следователно само твърдяното от Scott обстоятелство, че позоваванията на Комисията на посочения протокол явно не съответстват на документа, приложен от нея към жалбата ѝ, не може да е достатъчно, за да постави под въпрос допустимостта.

75 Освен това и по причините, изтъкнати от генералния адвокат в точки 160—163 от неговото заключение, Комисията не е била длъжна да се усъмни в надеждността на тези данни, доколкото те произлизат от един от публичните органи, участвали в сделката и според самия текст на протокола представляват официална оценка на първоначалната „стойност“ на спорната земя.

76 След това уточнение трябва също да се отбележи, че несъмнено Комисията е допуснала фактическа грешка в изчисляването на размера на полученото от Scott предимство, като е приела, че всички парцели, придобити от град Орлеан между 1975 г. и 1987 г., съответстват на предоставената на Scott земя. Противно на твърдението на Общия съд в точка 113 от обжалваното съдебно решение обаче не е доказано, че без тази грешка Комисията неизбежно щеше да си зададе въпроса за надеждността на данните, които е използвала.

77 Всъщност, от една страна, приетата от Комисията пазарна стойност на спорната земя, а именно 16 FRF/m², съответства приблизително на средната цена, изтъкната от френските власти в писмата им от 17 март и 29 май 1997 г., а именно 15 FRF/m².

78 От друга страна, при положение че Комисията неколкократно подчертава, че е приела много умерена оценка на тази стойност, се налага изводът, че установената от Общия съд грешка в изчислението е в полза на Scott.

79 Накрая, макар да е жалко, че логиката на Комисията при определянето на разходите за придобиване на неблагоустроената спорна земя далеч не е безукорна, доколкото взема предвид средната цена по три сделки, извършени в периода между 1975 г. и 1987 г., за да определи пазарната стойност на спорната земя, като първоначалният парцел не е бил идентифициран, това не променя факта, че при обстоятелствата в дадения случай, изправен пред толкова сложна операция, Общият съд превишава границите на своя съдебен контрол, когато въз основа на предположение твърди, че Комисията е нарушила задължението си да положи дължима грижа. Освен това Общият съд не е установил и наличието на явна грешка в преценката, която Комисията допуснала при избора на метод, както и в неговото прилагане.

80 В частност, съвсем правомерно Комисията е предпочела да се основе на представените от френските власти данни, както и на протокола от заседанието на общинския съвет на град Орлеан от 27 май 1994 г., отколкото на оценката, изготвена от френските данъчни органи, използвана при данъчна проверка през 1993 г. Във всеки случай при конкретните обстоятелствата, за които, както отбелязва генералният адвокат в точка 140 от заключението си, е характерна явна липса на сътрудничество от страна на френските власти, такъв избор не може да представлява явна грешка в преценката.

– Относно оценката на пазарната стойност на направените върху спорната земя подобрения

81 Налага се изводът, че и що се отнася до пазарната стойност на извършените върху спорната земя подобрения, Общият съд не е установил наличието на явна грешка в преценката, която Комисията е допуснала, като е използвала метода на разходите, и следователно, превишава пределите на своя съдебен контрол.

82 Макар да е вярно, че както Общият съд отбелязва в точки 120 и 121 от обжалваното съдебно решение, преписката по делото показва разлики в разходите за благоустрояване, както и в съответните площи, трябва все пак да се подчертае, че разширяването на площта на завода в сравнение с първоначално предвиденото в Споразумението Scott съответства приблизително на превишените разходи на Sempel, както следват от неговия баланс, а именно 75,5 % превишение за 80 % разширяване на площта.

83 Поради това Комисията не може да бъде критикувана, че не е поискала от Scott разяснения по този повод, доколкото лесно може да бъде установена връзка между разширяването на площта на завода и превишаването на разходите. Най-малкото в точка 122 от обжалваното съдебно решение Общият съд е констатирал, че самите страни по време на съдебното заседание не са били в състояние да обяснят по какъв начин увеличаването на размера на завода би могло да постави под въпрос разходите, записани в ликвидационния баланс на Sempel.

84 При това положение от всички тези съображения следва, че доколкото Общият съд не доказва, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при определянето на пазарната стойност на спорната земя и подобренията върху нея, той превишава границите на своя съдебен контрол, когато въз основа на установените от него факти приема, че при разглеждането на пазарната

стойност на спорната земя Комисията не е изпълнила задължението си да положи дължимата грижа.

85 Във всеки случай, макар да е вярно, че Общият съд установява наличието на грешка в изчислението и някои приблизителни стойности в метода и изчисленията на Комисията, следва да се подчертае, че в диспозитива на обжалваното съдебно решение Общият съд не отменя член 1 от спорното решение, така че той не е приел, че по това дело грешките и приблизителните стойности, опорочили процедурата по разследване, са толкова сериозни, че поставят под въпрос законосъобразността на цялото спорно решение.

86 Следователно деветото до дванадесетото правно основание трябва да се уважат.

По седмото правно основание, изведено от това, че Общият съд се е основал по-скоро на догадки, отколкото на доказателства, за да постави под въпрос оценките на Комисията

Доводи на страните

87 Със седмото си правно основание Комисията критикува Общия съд, затова че е приел, че въз основа на информацията, съдържаща се в писмата на френските власти и на Scott, тя е трябвало да се усъмни в оценките си. В тях не ставало дума за неопровержими доказателства, които могат да възбудят съмнение в

основателността на направените от Комисията преценки, а за твърдения, които тя не била длъжна да вземе предвид.

88 Scott счита, че Комисията не отчита обстоятелството, че Общият съд се е основал на доказателства. Всъщност съдържащите се в писмото на Scott изявления представлявали сами по себе си доказателства.

89 Във всички случаи департамент Лоаре подчертава, че документите, съдържащи оценките, на които е направено позоваване в писмото на Scott, съществуват.

Съображения на Съда

90 Както отбелязва Общият съд в точки 56 и 95 от обжалваното съдебно решение, в интерес на правилното прилагане на свързаните с държавните помощи основни правила на Договора за ЕО Комисията е длъжна да проведе процедурата по разследване на атакуваните мерки надлежно и безпристрастно, за да може при приемане на окончателното решение да разполага с възможно най-пълната и надеждна информация за тази цел (вж. в този смисъл Решение от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 62).

91 Следва също да се напомни, че съдът на Съюза трябва да преценява законосъобразността на решение в областта на държавните помощи с оглед на цялата информация, с която Комисията е могла да разполага към момента, в който го е приела (Решение от 15 април 2008 г. по дело Nuova Agrocast, C-390/06, Сборник, стр. I-2577, точка 54).

92 При това положение следва веднага да се приеме, че Общият съд не критикува спорното решение с оглед на информация, с която Комисията не е разполагала към момента на неговото приемане.

93 В конкретния случай в точки 124—142 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че Комисията е пренебрегнала информация, която в действителност би могла да бъде полезна при определянето на стойността на спорната земя.

94 В частност, както следва от точка 125 от обжалваното съдебно решение, Общият съд препраща към писмото на Scott, както и към това на френските власти от 21 февруари 2000 г., които, първо, се позовават на оценка на спорната земя, определена от френските данъчни органи през 1987 г. Второ, в тези писма ставало дума и за експертна оценка на спорната земя, извършена от консултантската фирма „Galtier“ през 1996 г., както и за оценка на активите, продадени от Scott на Kimberly-Clark Corp., изготвена от оценителя на непарични вноски през януари 1996 г.

95 Когато обаче става дума за тези три документа, следва да се подчертае първо, че нито Scott, нито френските власти са ги предоставили на Комисията по време на административната процедура. Освен това тези писма стигат до Комисията едва в края на срока, удължен от нея по изключение, що се отнася до писмото на Scott, и дори след този срок, що се отнася до писмото на френските власти. Накрая, както напомня генералният адвокат в точки 120 и 121 от своето заключение, както писмото на Scott, така и това на френските власти съдържат само неясни твърдения за стойността на въпросния имот, които не могат да бъдат достатъчни, за да задължат Комисията нито да ги вземе предвид, нито да започне отново процедурата по разследване.

96 В това отношение, на първо място, експертната оценка от фирмата „Galtier“ и оценката, извършена от оценителя на непаричните вноски, са направени девет години след продажбата на спорната земя на Scott. При това положение Комисията е имала право да не разглежда съдържанието на посочените оценки,

приемайки, че с оценката от протокола от заседанието на общинския съвет на град Орлеан от 27 май 1994 г. тя ползва по-надеждна информация.

97 На второ място, и както отбелязва и Общият съд в точка 125 от обжалваното съдебно решение, това не означава, че стойността, взета предвид при данъчна проверка, показва пазарната стойност на земята. Следователно, обратно на извода на Общия съд, Комисията основателно е могла да приеме, че не е уместно да иска представянето на посочената оценка на спорната земя от данъчните органи.

98 При това положение от гореизложеното следва, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като постановява, че предвид доказателствата, с които е разполагала при приемане на спорното решение, Комисията не е изпълнила своето задължение да положи дължимата грижа само защото, от една страна, не е поискала нито от Scott, нито от френските власти да представят оценки на спорната земя, на които последните се позовават само за да оспорят приетата от Комисията оценка, и от друга страна, не е започнала отново процедурата по разследване.

99 Следователно, седмото правно основание също трябва да се уважи.

100 От всички тези съображения следва, че обжалваното съдебно решение трябва да се отмени, доколкото в него се постановява, че Комисията не е изпълнила задължението си за надлежно и безпристрастно разглеждане.

По връщането на делото на Общия съд

101 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.

102 Като се има предвид, че Общият съд е разгледал само четвъртото правно -основание, изтъкнато Scott в подкрепа на жалбата му, делото следва да се върне за ново разглеждане от Общия съд.

103 Тъй като делото трябва да се върне за ново разглеждане от Общия съд, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски, направени в настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) **Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 29 март 2007 г. по дело Scott/Комисия (T-366/00).**

2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.**

3) **Съдът не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи